Η ευκαιρία για ένα ακόμα σχόλιο πάνω στο θέμα του Τουρισμού, δόθηκε με το πρόσφατο ταξίδι στην Τεργέστη, για την παρουσίαση της C-Class Cabrio

Προσεγμένες, άρτιες, καλά διοργανωμένες στις λεπτομέρειές τους, είναι οι παρουσιάσεις της Merc. Από Γερμανούς δεν περιμένεις και λιγότερα. Η προσοχή τους και η οργανωτικότητα είναι από τα θετικά τους στοιχεία.

Έτσι, μέσω Μονάχου, μας πήγαν λίγο πιο βόρεια από την Τεργέστη στο Τουριστικό Portopiccolo. Με την πρώτη ματιά, καθώς φτάνεις, σου θυμίζει τη διάταξη του χωριού στο Πόρτο Καρράς, όπως έστω το θυμάμαι τη δεκαετία του '80. Όταν όμως αποκτήσεις όλη την εικόνα, ξεχνάς την παρομοίωση.

Χρειάστηκαν 20 χρόνια και 250 εκατομμύρια ευρώ, ώστε ένα λατομείο να μεταμορφωθεί σε τουριστικό χωρίο που περιλαμβάνει πεντάστερο ξενοδοχειακό συγκρότημα, 460 κατοικίες με θέα στη θάλασσα, δεκάδες καταστήματα, 11 μπαρ και εστιατόρια διαφόρων επιπέδων ποιότητας και τιμής, πέντε πισίνες θαλασσινού νερού, πάρκινγκ λαξευμένα στο βράχο, 124 θέσεις ελλιμενισμού και Spa συνολικής έκτασης, 9000 τετ. μέτρων. Το βάφτισαν μικρό Μόντε Κάρλο.

«Θελήσαμε να οικοδομήσουμε μια αυτάρκη μικρή πόλη, με πολύ υψηλή ποιότητα ζωής και να μπορεί να γίνει μια τουριστική κινητήρια δύναμη για ολόκληρη την περιοχή», είχε πει ο

διευθύνων σύμβουλος, Massimo Suppancig δυο χρόνια νωρίτερα, λίγο πριν τα εγκαίνια., συμπληρώνοντας:
«Το συγκρότημα αποτελείται από δημόσιες και ιδιωτικές παραλίες, από κατοικίες, που έχουν ήδη πουληθεί σε ποσοστό 70%, σε τιμές από 6 έως 7 χιλιάδες ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Τα πάντα έχουν χτιστεί με σεβασμό προς το περιβάλλον και το αποτέλεσμα είναι ένα μικρό χωριό που συνδυάζει τη φύση με τη χαλάρωση και την πολυτέλεια, αλλά ταυτόχρονα είναι σε θέση να προσφέρει άριστη στέγαση».

Δεν χρειάστηκε και πολύ κόπος να βρω, όλα τα παραπάνω και αρκετά περισσότερα, από την αρθρογραφία της Antonella Bersani στο panorama.it.

Η Ιταλίδα, κλείνει το άρθρο της γράφοντας: *«Σε γενικές γραμμές, το Portopiccolo θα μπορούσε να υποδεχτεί περισσότερους από 2.000 επισκέπτες την ημέρα και συνολικά 900.000 ανθρώπους το χρόνο. Εκεί όπου πριν υπήρχε ένα λατομείο, τώρα υπάρχει μια ευκαιρία.»*

Κάποιος που έχει αντικρίσει το φως της αυγής μπαίνοντας στο Γάιο των Παξών, τις ανταύγειες της δύσης πάνω από την Καλαμιώτισσα της Ανάφης , την πανσέληνο πάνω από τη Χοζοβιώτισσα στην Αμοργό, οι εικόνες και τα θέλγητρα του κάθε Portopiccolo είναι

απολύτως αδιάφορες, όταν δεν είναι ενοχλητικές. Δεν είναι μόνον η ιδιαιτερότητα του Ελληνικού χώρου, αυτό μπορούμε να το παρακάμψουμε. Είναι το μέτρο και η γνησιότητα. Αυτή η γιγάντωση, η υποταγή σε μια διφορούμενη πολυτέλεια και η μαζικότητα είναι ικανές να καταστρέψουν κάθε τι ισόρροπα όμορφο. Τίποτα τέτοιο δεν μπορεί να αντικαταστήσει οτιδήποτε γνήσιο.

Η βιομηχανία του Τουρισμού μπορεί να κατασκευάζει ότι θέλει, μπορεί να στέλνει τα πακέτα της όπου κερδίζει περισσότερο, μπορεί να διαχειρίζεται πελώριους λογαριασμούς. Μπορεί να μετατρέπει με καμάρι λατομεία σε συγκροτήματα των 7.000 ευρώ ανά τ.μ. όπου θα στριμώχνονται οι επιτυχημένοι κάθε γενιάς. Πάντα θα υπάρχουν πελάτες έτοιμοι να κατασπαράξουν τις προσφορές. Τώρα ειδικά που οι συμπατριώτες του Μεγάλου Τιμονιέρη και του Πατερούλη ανακάλυψαν τον κόσμο και την κατανάλωση, αναμένεται πεδίον δόξης λαμπρόν δια τον Τουρισμόν.

Άλλοι βλέπουν σε αυτό μια ζωντανή αγορά, και τρελές ευκαιρίες. Άλλοι σαστίζουν, κάποιοι τρομάζουν.

Τεργέστη. Χειμωνιάτικο πρωινό.

Αυτά σκεπτόμουν λίγες ώρες νωρίτερα καθώς περιδιάβαινα την πόλη της Τεργέστης, που μετά την καλοκαιρινή μπόρα στέγνωνε κάτω από τις ζεστές ανάσες του ήλιου. Τελείως διαφορετική εικόνα από την χειμερινή που είχα στην μνήμη από τον Γενάρη του ’15, όταν η μέρα έφευγε μέσα σε μια μπλε κρύα ανταύγεια, όπως ακριβώς ξημέρωσε η επόμενη μέρα. Αλλά η πόλη, ήταν ήρεμη χωρίς ίχνος τουριστικό.

Τεργέστη. Το ίδιο κτίριο από άλλη γωνία, στο καλοκαιριάτικο μεσημέρι μετά από την μπόρα.

Το επόμενο μεσημέρι σήμανε η ώρα της αναχώρησης. Είχαμε εγκαταλείψει το Porto piccolo, είχαμε περιπλανηθεί σε εξαίσιους επαρχιακούς δρόμους της Σλοβενίας, ξαναβρεθήκαμε στην Τεργέστη και φορτωθήκαμε σε βαν για το αεροπόρτο της Τεργέστης. Το οποίο, φέρει το όνομα di Brazza προς τιμήν του Ιταλού, πλην όμως
πολιτογραφημένου Γάλλου,
εξερευνητή Pietro PaoloSavorgnan di Brazza.

Γεννημένος τον Γενάρη του 1852, έδειξε γρήγορα τις εξερευνητικές του διαθέσεις, αποφοίτησε σημαιοφόρος από την Γαλλική ναυτική σχολή της Βρέστης και λίγο μετά τα είκοσί του χρόνια έφτασε για πρώτη φορά στην Αφρική. Ταυτόχρονα, είχε ήδη συγκροτήσει μια ιδεολογία ενάντια στη δουλεία. Χρηματοδοτούμενος μερικώς από την Societe de geographie με τα υπόλοιπα έξοδα να τα καλύπτει ο ίδιος πραγματοποίησε τρείς συνολικά, αποστολές στην Γκαμπόν και στο Κογκό το 1875, το 1880 και το 1887.

Χαρακτήρας ευγενής και γοητευτικός αποτέλεσε τον αντίπαλο πόλο του Ουαλού Henry Morton Stanley, που δρούσε στην ίδια περιοχή για λογαριασμό του βασιλιά Λεοπόλδου του Βελγίου με ακραία βαρβαρότητα. Οι εποχές ήταν πολύ ένοχες για τον χαρακτήρα του Brazz a. Η
Γαλλία τον θυσίασε δυο φορές στον βωμό των αποικιοκρατικών της συμφερόντων. Μετά το θάνατο του, η Γαλλική κυβέρνηση φέρεται να πρότεινε να τον θάψει το Πάνθεον, αλλά η

σύζυγός του αρνήθηκε την υποκριτική τιμή και ο Brazza θάφτηκε στο Αλγέρι. Στην ταφόπλακα του γράφτηκε
«Η μνήμη του είναι καθαρά ανθρώπινο αίμα.»

Πέρα από τον αερολιμένα της Τεργέστης, θα τον θυμόμαστε από την την ονομασία της πρωτεύουσας της Δημοκρατίας του Κογκό: Brazzaville. Μπραζαβίλ. Η πόλη του Μπραζά!

